

KÚRIA

Bfv.II.1579/2015/6.szám

A Kúria Budapesten, a 2016. év március hó 11. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A lopás vétsége miatt I.rendű és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben I. r. terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Tatabányai Járásbíróság 7.B.97/2014/11. számú ítéletét és a Tatabányai Törvényszék mint másodfokú bíróság 11.Bf.39/2015/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Tatabányai Járásbíróság a 2015. január 13. napján tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 7.B.97/2014/11. számú ítéletével I. r. terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett lopás vétségében [Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont bi) alpontja]. Ezért őt - mint többszörös visszaesőt - 1 év 5 hónap, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre, a közügyek gyakorlásától 1 év eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, valamint az előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe beszámításáról.

A terhelt (és járulékos kérdésben az ügyész) fellebbezése alapján másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék a 2015. május 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozott és kihirdetett 11.Bf.39/2015/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezéseit megváltoztatta, a bűnjelként kezelt

tehergépkocsi és indítókulcsa elkobzást rendelte el.

A jogerős ítélet tényállásának lényege szerint az I. és II. r. terhelt 2013. november 16. napján a 000. helyrajzi számú földrészletben található erdőben, a Zrt. tulajdonában lévő 6 db, 13.789.- Ft összértékű akácfát láncfűrészsel jogtalanul kivágott, és az I. r. terhelt tulajdonában lévő gépjárművel elszállított.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő felmentés, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása végett, mivel a másodfokú tárgyaláson nem vehetett részt, annak időpontjáról nem kapott tájékoztatást. Sérelmezte, hogy az eljárás során a II. r. terhelttel kivételeztek (tévesen büntetlen előéletűnek tüntették fel), illetve a szabadságvesztés elhalasztása iránti kérelmét elutasították.

A terhelt indítványa a Be. 416. § (1) bekezdése a) és c) pontján, illetőleg a Be. 373. § (1) bekezdésének II/d) pontján alapul.

A Legfőbb Ügyészség a BF.1604/2015/1. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, egyebekben alaptalannak találta.

A Legfőbb Ügyészség kifejtette, hogy

- A felülvizsgálati indítvány II. r. terhelttel kapcsolatos része nem érinti az I. r. terheltet, ezért a törvényben kizárt (a Kúria csak a felülvizsgálati indítványt előterjesztő terhelt vonatkozásában vizsgálhatja felül a jogerős határozatot).
- A szabadságvesztés elhalasztása tárgyában született végzés nem ügydöntő, így felülvizsgálattal nem támadható.
- Az I. r. terhelt cselekményének minősítését támadó a részében nem alapos a felülvizsgálati indítvány, mivel a minősítés törvényes.
- A kitűzött másodfokú nyilvános ülés a szabályszerűen értesített terhelt távollétében megtartható volt, így ezzel eljárási szabályt nem sértett a másodfokú bíróság.

A Legfőbb Ügyészség feltétlen eljárási szabálysértést sem észlelt, és a megtámadott határozat tanácsülésen történő hatályában fenntartását indítványozta.

A terhelt az ügyészi indítványra észrevételt nem tett.

III. A Kúria a terhelt felülvizsgálati indítványát részben nem találta alaposnak, részben pedig törvényben kizárt.

A Kúria elsődlegesen a hivatkozott abszolút eljárási szabálysértés kérdését vizsgálta (az indítvány szerint a terhelt távollétében, szabálytalanul hozott döntést a másodfokú bíróság).

A másodfokú bíróság a felülbírálat során három eljárási forma szerint járhat el: tanácsülésen, nyilvános ülésen vagy tárgyaláson. A különböző eljárási cselekményeken a terhelti részvétel lehetősége eltérően szabályozott. A tanácsülésen a vádlott nem vehet részt (Be. 234. § (5) bekezdés). A nyilvános ülés pedig a távollétében megtartható, amennyiben az idézése szabályszerű, és a meghallgatását a bíróság nem tartja szükségesnek (Be. 362. § (3) bekezdés). A tárgyalás is megtartható a szabályszerűen megidézett vádlott távollétében, ha bejelentette, hogy azon nem kíván részt venni, vagy a terhére nem jelentettek be fellebbezést (Be. 365. § (1) bekezdés). Sem a nyilvános ülés, sem a tárgyalás elmulasztása miatt nincs helye igazolásnak (Be. 365. § (4) bekezdés, Be. 365. § (2) bekezdés).

A fenti eljárási formák közül a másodfokú bíróság törvényesen járt el nyilvános ülésen a felülbírálat során. Ugyanis - a Be. 361. § (1) bekezdése szerint - a másodfokú bíróság a fellebbezés elintézésére nyilvános ülést tart, kivéve, ha az ügy tanácsülésen intézhető el, vagy tárgyalást kell tartani. Az ügyben tanácsülés nem volt tartható, mivel a terhelt terhére az ügyész fellebbezést jelentett be, tárgyalást pedig nem kellett kötelezően tartania a törvényszéknek.

A másodfokú bíróság a terheltet a nyilvános ülésre megidézte (Be. 361. § (4) bekezdés. Az idézés a terhelt elsőfokú ítéletben is megjelölt lakóhelyéről „cím nem azonosítható” jelzéssel érkezett vissza. A 2015. április 1. napján lekérdezett lakcímnnyilvántartási adatok szerint a terhelt érvényes állandó lakcíme, amely címre a törvényszék ismételten kézbesíteni rendelte az idézését, amely „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza (a postai kézbesítés második megkísérlésének napja 2015. március 20. volt).

A Be. 70. § (7) bekezdése szerint a kézbesítési bizonyítvánnyal (tértivevénnnyel) feladott hivatalos iratot a kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni, ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át.

Vagyis a „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett tértivevény alapján a kézbesítési vélelem 2015. március 27. napján beállt. Az idézés az I. r. terhelt vonatkozásában szabályszerű volt, figyelemmel arra is, hogy az I. r. terhelt ekkor szabadlábon tartózkodott. Ez alapján a másodfokú bíróság eljárási szabálysértés nélkül tartotta meg a nyilvános ülést az I. r. terhelt távollétében, és hozott ügydöntő határozatot.

Nem alapos az I. r. terheltnek a cselekménye minősítésével kapcsolatos kifogása sem. A lopást valóban szabálysértési (50.000.-forintot meg nem haladó) értékre követték el, azonban a törvény a szabálysértési értékre elkövetett cselekmények közül - az elkövetés körülményeire, tárgyára stb. figyelemmel - több minősítő körülményt tartalmaz, amely az egyébként szabálysértésként elbírálandó cselekményt „felminősíti” bűncselekménnyé.

Ilyen - a Btk. 370. § (2) bekezdés bi) pontjában meghatározott - minősítő körülmény, ha a lopást erdőben, fakivágással követik el. Az irányadó tényállás maradéktalanul tartalmazza ezen minősítés megállapításához szükséges tényeket (idegen tulajdonú erdőben, favágással szereztek meg és vitték el a fát). Így az eljárás

bíróságok törvényesen minősítették a terhelt ezen cselekményét.

A terhelt felülvizsgálati indítványa - ahogy a Legfőbb Ügyészség erre is helytálló indokkal utalt - kizárt volt a terhelt-társ vonatkozásában, valamint a szabadságvesztés elhalasztása tárgyában hozott határozattal szemben is. Utóbbi végzés nem minősül ügydöntőnek. A felülvizsgálat pedig olyan rendkívüli jogorvoslat, amelynek a Be. 416. §-a (1) bekezdésének rendelkezése szerint kizárólag a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen van helye.

A Be. 257. §-ának (1) bekezdése értelmében a bíróságnak az a határozata ügydöntő, melyben a vádról, illetőleg a vád alapján folyó eljárás lezárásáról (megszüntetéséről) érdemben határoz. A már jogerősen kiszabott szabadságvesztés elhalasztásáról vagy az erre irányuló kérelem elutasításáról hozott határozat nem ügydöntő, így felülvizsgálati indítvánnyal nem támadható.

A kifejtettek alapján a Kúria - a Be. 424. §-a (1) bekezdésének 1. fordulata alapján tanácsülésen, a Be. 420. § (1) bekezdése 1. mondatának 1. fordulata szerinti összetételben eljárva, s miután feltétlen eljárási szabálysértést nem észlelt - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta.

A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja. Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2016. március 11.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, dr. Tuba István s.k. előadó bíró, dr. Krecsik Eldoróda s. k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő